

NYADI MÁTYÁS MUNKAKÖZÖSSÉGE

Ha nem születtem volna is magyarnak,
E néphez állanék ezennel én.

Mert elhagyott, mert a leveleim között
Minden népek közt a föld kerekén.

2 Sz. Jelentés:

1978, április

Programtorlódás miatt, februári gyűlésünk elmaradt. Majd minden magyar egyesülés rendezett valamit az elmúlt néhány héten, s mi, hiszen határozott szándékunkhoz, nem akartunk senkit munkájában akadályozni. Végülis március 21.-én gyűltünk össze a Kálvin János egyház nagytornyában. Az első gyűlésünkön tapasztalt lelkesedés nem csökkent. Most is kb. harmincan voltunk, annakellenére, hogy jónéhányan már Floridában szenvedtek el helyettünk is, a nap fájdalmasan égető sugarait. Hétköznap lévén, néhányan délutáni műszakban dolgoztak, vagy gyermekeiket fuvarozták a sportarénákból a zongora órára, vagy éppen fordítva.

Főként két téma megbeszélésével telt el az idő:

- 1) A fillmorei "Kanada" barak átalakítása és befejezése, amint első számunkban jeleztük, a legesetőbb feladatunk. 1977-ben, a helyi egészségügyi hatóságok, csak sok huzavona után - feltételelesen a azt utolsó pillanatban - engedélyezték a Vezetőképző Tábort megrendelését. Mindenben hibát találtak. Vízlevezetés, budi, tűzbiztonság, konyha; mind feljavításra szorul. A legfontosabb javításokat ugyan, nagy erőfeszítések árán sikerült, ideiglenesen alapon befejezni, de ez csak egy alkalomra elégítette ki a hatóságokat. Az ősz folyamán a munkát s a költségeket felosztottuk az öregcserkész körzetek között. Természetesen az Amerikában élő testvéreink vállalták a legnagyobb részt. Kanada csak a leány örsvezetői barak feljavítására kapott megbízást. Mi hamiltoniak, a munka megszervezését vállaltuk el, valamint a költségek reánk eső részét adjuk össze.

Április 22.-én, kirándulás keretében, fogjuk a szükséges vázlatokat megrajzolni. Elkészítjük az anyagjegyzéket, és a munkacsoportok beosztását is papírra fektetjük.

Kedvező idő esetén mindenkit szívesen várunk, mivel ezalkalommal valódi táborüzet tervezünk a szokásos összejövetel helyett. Ha kedvezőtlen idő lesz, csak néhányan megyünk le, a felmérés elvégzésére.

Erre a vállalkozásra, Hamilton, Toronto, Montreal öregcserkészei adják az anyagi alapot. Montrealból Lantos Feri jelezte, hogy rövidesen küldik az eddig összegyűjtött pénzt. Mi is a napokban kezdjük az akciót, bár Deme Ili, 50 dolláros adományával, már valójában elindította a gyűjtést.

- 2) A jelenlévő csapatparancsnokok támogatták a cserkész szülők bevonását az öregcserkész programba. Úgy véljük, a gyerekek sokkal eredményesebb munkát fognak végezni, ha szüleik saját tapasztalataik alapján látják meg a cserkész munka értelmét és jelentőségét. A toborzást a májusi programunkba soroljuk be.

Kellemes társalgással eltelt kávézás után, az 1966. évi Jubileumi Tábortól készült 8mm-es film levetítésére került sor. Láttuk azt a jelenetet

is, amikor a győztes hamiltoni táncsoport átveszi a díjat Zaduban Gyurka kezéből. Gömbös Jutkát és Fülöp Gabit is láttuk tancolni. Szabó Marika, Antalóczy Scarlet s még sok más kislány tűnt fel a vásznon néhány pillanatra. Az utolsó kockakon Solymár atya intett búcsút felénk...

MUNKEDVELŐ UJSÁGIRÓ TÁRSAINK FIGYELMEBE:

Ez a kis nyúlfaroknyi értesítő csak egy része lesz a FEHÉR HOLLÓ című öregcserkész lapnak. Vancouver, Winnipeg, Toronto, Montreal, Buffalo, s más városok ÖCS Munkaközösségei, vagy szórványai - reméljük hamarosan - beküldenek ehhez hasonló terjedelmű beszámolókat - 500 példányban kinyomtatva. A lapokat a hamiltoniak összefűzik s taglétszám arányában visszaküldik szétosztásra.

A tartalomért a helyi MK szerkesztője felelős, aki a Munkaterv szellemében állítja össze az anyagot.

Egyéni hozzájárulást is elfogadunk, de mielőtt lenyomtatnád, küld el munkád egy példányát a hamiltoniaknak.

(Másodszor közöljük...)

MIERT?

(Folytatás az előző számunkból.)

Az öregcserkészek megszervezésének a feladatát magunk is el tudjuk látni, igen kevés központi vezetéssel.

Hogyan?

Még mielőtt a részletekbe vesznénk, szeretném, ha egy pillanatra egyhangu napi életünkre gondolnánk. Bármennyire elnézőek vagyunk önmagunkkal szemben, be kell vallanunk, hogy majd' minden aktivitásunk a létfenntartásra szorítkozik. Ha esetleg foglalkozunk is közösségi ügyekkel, ténykedésünk többnyire a kritikában nyilvánul meg. Barátainknak élénk színekkel ecseteljük véleményünket mindenről, s mindenkiről. Nincs a világnak olyan bonyolult problémája, amelyet mi pillanatok alatt meg nem oldanánk. Ha valaki tettekre buzdít bennünket, vagy valami munkára keres valakit, ezer kifogásunk van. Inkább maradjon minden a régiiben. Vezessen az, akit eddig kritizáltunk, dolgozzék az, aki eddig is húzta az ígát. Egy darabig hallgatunk, aztán újból kezdődik az egész. Ezekre megy azoknak a jóindulatú, józan ítélőképessegi, értékes embereknek a száma, akik nem hajlandók közösségi munkára, mert félnek a rendszerint tehetségtelen, de mindenarón vezetni akarók támadásaitól. Ezeknek az embereknek igen nagy százaléka valaha cserkész volt, vagy talán ma is az - papíron. Ezek az emberek, kisebb baráti köröket alakítottak ki maguknak, mondhatni társadalmi sündisznó állásokba vonultak.

A fiatalabb korosztályok borzadnak ugyan apáik importált problémái től, de értik, tudják, hogy a gyermekkor cserkészélményei által cementált barátság örökre szól. Mivel az öregcserkészeknek eddig felnőttekhez méltó programjuk nem volt, más módon, más egyesületek szervezésével próbálták hiányérzetüket kielégíteni, s a magyarság ügyét szolgálni.

A mai cserkész szülők ügye a legérdekesebb. Egy részük az előbb említett, már az emigrációban felnőtt csoporthoz tartozik, egy részük azonban otthon élte le a legszebb "cserkészéveit", ahol majd' mindenki úttörő volt. Most, hogy gyermekeiken keresztül megismerték a magyar cserkész szellemet, szívesen közénk állnának. Sokan már így is részt kérnek a csapatok munkájából. Már csak formába kellene önteni ezt a kialakult viszonyt.

Ezeket a csoportokat keverni nagyon nehéz. Eddig még kevés helyen sikerült. Ajanlatos tehát, a szervezést több vonalon, párhuzamosan indítani. Az emberek - bebizonyítottan - kis csoportokban érzik magukat legjobban. Keressük ki ezeket a már kialakult kis csoportokat - sündisznóállásukat - tárjuk eléjük programunkat, válasszassunk velük specializált munkaterületeket, de hagyjuk meg őket fedezőik mögött. A zöldnyakkendős cserkész csapatoknak is az 5-10 tagos órai rendszer az alapja, amelynek tagjai egykorúak, s hasonló élmények kötnék össze. Miért ne használnánk tehát mi is, ezt az évtizedek alatt hasznosnak bizonyult, utólrérhetetlen órai rendszert?

Ha "szétforgácsoljuk" szervezetünket, mi fog bennünket mégis összetartani? Ami a zöldnyakkendősöket;

A cserkész szellem.

Az egyenruha, vagy a jelvényes zakó.

Az időnkénti közös összejövétel, tábortűz, tánc, stb.

Közös nagy vállalkozások.

A közel hétezer cserkész tömegvonzó ereje.

Ki lehet az Öregcserkész Munkaközösség tagja?

Aki valaha is cserkész fogadalmat tett.

Cserkész szülők.

Akit erre felkérünk.

Ki lehet Öregcserkész szervező vagy Óravezető?

Aki cserkész volt s most Öregcserkész fogadalmat tesz.

Akit erre felkérünk s most Öregcserkész fogadalmat tesz.

Mikor kezdjük a szervezést?

Most! E szent, soha visszanemterő percben. Már eddig is harminc évet kestünk.

Hol kezdjem?

Magadon s barátaidon. Ha egy városban, mint Toronto vagy Buffalo csak húsz ember szervezi be öt barátját egy órsbe, már százan vannak.

Ki vezessen ennyi embert?

A MUNKATERV. Csak adminisztrátorra van szükség, aki az Órsők munkáját koordinálja. Ha még nem volna ilyen a faluban, kérd meg Jambor Lajost, hogy jelöljön ki egyet.

Mi van a MUNKATERVBEN?

A Jelentkezési Lap - amit már, remélem kitöltöttél - jó tájékoztatást ad erről. Kezdetnek ez is elegendő. A Munkaterv egy példányát az adminisztrátor kapja meg, aki az Órsőknek azt ismertetni fogja.

A TÖBBI A TE DOLGOD.....

M.Sz.

Gyűlésünkön szöbakerült a "magyar ügy" és a "magyar érdek" közötti különbség lényege is. Miután rengeteg "magyar ügyben" kérik közreműködésünket és adományainkat s általában mindenre hajlamosak vagyunk "magyar érdek" címkét ragasztani, ideje volna ennek a két kifejezésnek pontos meghatározást adni. Gondolkozzunk rajta. Ime, egy kis segítség; Munkánk s pénzünk kinek jó?

A román "Stalin"; CEAUȘESCU "meleg" fogadtatására készült a New Yorkban működő Committee for Human Rights in Rumania nevű magyar szervezet. Munkájukról s a román diktátor amerikai látogatásával kapcsolatos terveikről, Tájékoztatót küldtek ki az elmúlt hetekben. A Hamiltoni Erdélyi Kör ezt rövidítve kinyomtatta s saját körlevelével együtt 1200 címre postázta. Mivel a C H R R fiatal vezetőinek s munkatársainak nagyrésze cserkészeink sorából került ki (A tavalyi VK tábor utolsó délutánján Hámos László ismertette munkájukat a jelenlévőknek.), illőnek találjuk legalább a Kör levelének a szövegét leközölni;

Magyarok!

1956 fényes napjai óta nem volt olyan alkalom, amely annyira megkivánná a magyar összefogást, mint a mostanában már tetőfokát elérő, az erdélyi magyarság pusztaság fennmaradásáért folyó, küzdelem.

Mindannyian, akik személyes kapcsolatban vagyunk erdélyi rokonainkkal, vagy olvassuk újságjainkat, folyóiratainkat, tudatában vagyunk a testvéreinket pusztító, történelemhamisító, sovíniszta román rendőrállam terror akcióival. Azt is tudjuk, hogy Erdély kevert lakosságú területein egy - két évtizeden belül kivész a fajtánk, mert az erőszakos elrománosításhoz kevés fiatal tud ellenállni, ha csak a pusztaság életfeltételeket is akarja biztosítani családjá és önmaga számára.

A CHRR fiatal vezetői; Veress Bulcsú, Hámos László s munkatársaik, új utakon keresik a román kormány elleni küzdelem leghatásosabb eszközeit. Ezek a fiatalok amerikai egyetemeken szereztek tudásukat. Amerikai módszerekkel igyekeznek hatni az amerikai kormányra, képviselőkre, szenátorokra, újságírókra, egyetemi tanárookra és hallgatókra. Az igazság erejét ott használják, ahol az eredményes lehet. Nem egymás meggyőzésére és kollektív, könnyes búsongásra pazarolják erejüket, hanem a jólképzett, helyi viszonyokat, politikai életet ismerő fiatalság erejével veszik át a küzdelem folytatását.

Nem ígérnek csodákat. A csodák ideje lejárt, kemény, hosszú küzdelmet, s néha egy - egy veszített csatát ígérnek, de útjuk az egyetlen út, amely előbb - utóbb győzelemre vezethet.

Nekünk, a gazdasági alap megteremtésének a feladata jutott. A Hamiltoni Erdélyi Kör egyetlen célkitűzése, ennek az anyagi alaphoz való hozzásegítés. A napokban küldtünk ezeknek a fiataloknak 460.00 kanadai dollárt. Amint anyagi erőnk engedi, fontossági sorrendben fogjuk segíteni Wass Albertékat s más, az Erdélyért folyó küzdelemben résztvevő szervezeteket is. Ezúton kérjük Hamilton és a környék magyarságát, azt az önzetlent, segíteni kész magyarságot, amelyik helyi, egyházi, egyesületi és sportcélokra bőkezűen ad, most adjon egy tisztán nemzeti érdeket szolgáló akcióra is.

Ne felejtjük el: Ceaușescu és magyarpusztító társai a román államhatalom minden erejét latbavetve igyekeznek Erdély magyarságát kiirtani otthon, itt pedig dollármilliókat költenek Nyugat arcátlan megtévesztésére.

Adományát kérjük juttassa el a C H R R címére, vagy a mi címünkre;

COMMITTEE FOR HUMAN RIGHTS IN RUMANIA
P. O. Box "J", Gracie Station
New York, New York 10028

ERDELYI KÖR
P.O. Box 6157
Postal Station "F"
Hamilton, Ont.
L9C 5S3

Címünk:
Hunyadi Mátyás Ö.Cs.M.F
42 Juanita Dr.
Hamilton, Ont.
L9C 2G3